

FELVIDÉKI HIRLAP

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Előfizetési ár: Egész évre 8 kor. * Félévre . . . 4 kor.
Negyedévre 2 kor. * Egyes szám ára 16 fill.
TELEFONSZÁM: 84.

Felelős szerkesztő:
DR. BÓHM ALADÁR.

Megjelenik minden **csütörtökön**
Szerkesztőség: Főutca 103. sz. * Kiadóhivatal: Főutca 36. sz.
Hirdetéseket felvesz a „Pannonia” nyomda-vállalat.

Eperjes város parkjai.*

Bécs városának polgármesteri székében oly férfi ül, kinek nevét politikai és társadalmi felfogásának ránk nézve olyannyira sértő, káros és kellemetlen volta miatt minden magyar ember csak gyűlölettel említi. Amit azonban ez a férfi Bécs városának gazdasági és szépségügyi szempontból teremtett, az e város fejlődésének történetébe aranybetűkkel fog bevésetni. Ezt minden ellensége is elismerheti róla. Nos, azt hiszem, sohasem szégyen, ha ellenségeinktől is tanulunk, és azért bátran merem követendő példának odaállítani, amit Lueger speciell Bécs parkirozása tekintetében teremtett. Körülbelül tíz évig tartó óriási pénzáldozattal járó munkát végzett e téren és ma sajnos még mi magyarok is kénytelenek vagyunk, igaz gyönyörűséggel végignézni e város szép fejlődésén. Bécs szűk, sikátoros belvárosának kivételével nincs egy talpalatnyi tér, vagy hely, mely nem volna parkirozva. Ott a gyönyörű Ringstrasse, melyen két kőtűs fasorszegélyen kívül 2 hatalmas parkja is van: a Stadtpark és a Volksgarten, nem is említve a Rathaus előtti parkot és azt a sok apró ligetecskét, mely minden szobra köré csoportosul.

Ott a hatalmas, több kilométer hosszú külső körútja (Gürtel), amely mindenütt a legszebb fasorokkal és kisebb-nagyobb ligetekkel és virágágyakkal díszítve. Még a villamos oszlopokat is virágvázzakkal övezték, mindenütt a szemnek és léleknek kellemes szép nyugvóhelyeket teremtve.

De végigmehetünk akármelyik ausztriai városban, mindenütt csodálattal lehetünk eltelve az iránt, mennyit áldoznak arra, hogy a természet utólrétegetlen szépségeit a város rideg utcáiban is érvényesülni engedjék. Ott van Grác, mely magába véve nem más, mint egy hatalmas park, ott Laibach hatalmas parkjával, Linz, Salzburg, Brünn, Prága stb. szebbnél-szebb parkokkal.

És ha kimegyünk külföldre, Itáliába vagy Németországba, minden valamelyest fejlődő városát fákkal, virágágyakkal, bokrokkal látjuk díszítve.

Magyarország vidéki városai e tekintetben, úgy mint minden egyébben Bpestet választották követendő példaként, ahol az elv: házat házra torlasztani és minél kevesebbet a friss levegőtől és a természet szépségeiből lakósaiknak juttatni.

Lassanként kezd azonban már ez a felfogás oszladozni és a külföldi példák hová-tovább már Budapesten és így Magyarország nagyobb városaiban is kezdenek teret hódítani.

A modern és ily irányban helyesen fejlődő városok lakósa, tulszán nélkül mondhatjuk, többet élveznek a tavasz testet-lelket felvidítő ébredéséből, mint a mi vidéki városaink polgárai. Lássuk csak mi van Eperjes városán belül a természet áldott szépségeiből? A kassai-úton a Fő-utcában, no meg az úgynevezett Sétányon egy-egy szegényes fásor, a tűzér-laktanya előtt és a Jókai-téren parknak csúfolt néhány elhagyatott bokor meg cserje. Aki Eperjesen jámbor természetimádónak akar felesapni, annak előbb rosszul fentartott, poros úton a Kálváriához kell kivánszorognia, ami csakugyan kínos „kálváriajárás”, vagy a még további és még porosabb uton Czemétére kell elbaktatnia.

* Közeljünk e cikket, bár tartalmával nem azonosítjuk magunkat. A mi nézetünk és álláspontunk multkori cikkünkben körvonalozva van!

Pedig mennyire ráférne Eperjesre, hogy magában a városban élvezhessük a természet megújódását. A rideg tél 6-8 hónapon keresztül a szobákba, vagy legfeljebb az eperjesi „Korzó“-ra számúzi sétálni vágyó polgárait. Mily áhitozva várjuk az állandó felhőborulatból kibukkanó tavaszi napsugarat és az örökszép rügyfakadást. S midőn, mely után annyi ideális kobel hön vágyódik, a tavasz és még rövidebb nyár elérkezik, nem élvezünk egyebet, mint poros utcákat és égnek meredő, vagy lekopasztott száraz faágakat, melyek közt pacsirta örömujjongása helyett legfeljebb csak varjúkárogásban gyönyörködhet tavaszi hangulatban ringatózó lelkünk.

A parkirozás a városnak egyetlen területére sem volna kivánatosabb, mint éppen a Fő-utcaira. Midőn a Fő-utca szűk és bűzös udvarainak sikátoraiból kimenekülünk, hogy friss, üdítő levegőt szívjunk, azon veszszük észre magunkat, hogy esőbőrből védőre kerültünk, amennyiben egy hatalmas, rideg és puszta tere jutunk, amelyen a szem girbe-görbe felületű maeska-kövekkel „diszített” területet lát, melynek úgyszólván egyetlen természeti „szépsége” a heti vásárokon visszamaradt zöldszékhulladékok és káposztalevelek. Holott az ember, mint a puszta vándora, epedve vágnék legalább szép zöld oázist látni.

Midőn tehát az „Eperjes szépítését előmozdító egyelet”, a Fő-utca közepén parkot szándékozik létesíteni, minden eperjesi polgárnak hozzanával kellene azt a szép és áldozatkész tervet fogadni.

Miről is van tulajdonképpen szó? A Neptun kút körül circa 300-400 m². területen virágágyakból és cserjékből álló park létesítése vétezt tervbe, mint azt Kassán a dom körül igen szépen megoldották. Tudtommal nem fásításról van szó, ligetet sem akarnak ott teremteni, csupán ezt a rideg és minden tekintetben aesthetika-ellenes teret szándékozik egy csinos kis „miniaturparkkal” díszíteni. Ez sem a közgazdasági érdeket nem sérti, amennyiben a piactérből igen csekély területet hasít ki, sem a kereskedőknek „spanyolfalként” nem fog szolgálni, a kilátást nem rontja; a „közrendészetet” sem fogja magas hivatásának teljesítésében megakadályozni; a „szépségügyi” szempontnak meg pláne nem árt, sőt egyedül ennek a szempontjából létesül, a közegészségnek meg mindenestre csak hasznára válik. Hogy ezen kis területnek a piactérből való kihasítása miatt néhány eszmadiamester kénytelen lesz sátrát másutt, valahol a Kollegium körül, vagy esetleg a vásártéren felütni, ezzel „Eperjes ipari és gazdasági viszonyai” csakugyan nem fognak hanyatlani.

Ezzel azonban a város parkirozási ügye még távolról sem nyert befejezést. A város mindazon utcái, amelyeknek szélessége azt megengedi, okvetlenül befásítandók. Ez a feladat vár még a Löselei-útra, a Szobeni-útra, Vásártérre és több más utcára. — A legfontosabb azonban a város középpontjában oly parknak a létesítése, ahol a sétálni vágyó közönség a kellő kényelmet és eleget nagy területet is megtalálja a kedvteléséhez. És erre csakugyan legalkalmasabbnak bizonyul a Jókai-tér tervezett kibővítésével megteremtendő park. Kétségtelen, hogy Eperjes jövőbeli fejlődésével ez a hely lesz a város centruma, amelynek környékén Eperjes legszebb középületei fognak majd csoportosulni. A mai Kassai-út pedig a város legszebb főutcajává fejlődik, melyből a jövő

Eperjes mellékutcaí fognak kiágazni. Így tehát igen egészséges idea a városi parkot a mai Jókai-térből kifejleszteni.

E parkirozási tervnek azonban semmi köze sincsen ama városrendezési tervhez, melyet ezzel kapcsolatba hoznak. A mult laphoz mellékelte tervben feltüntetett utca rendezés és utcaanyítások még csak a későbbi jövőben megvalósítandó ideák, ami különben majd amúgy is természetesen fog fejlődni, ha már Eperjes belterülete szűknek bizonyul. Mindaddig azonban, míg a városnak annyi lebontásra váró és a csákányra megérett háza van a belterületen, még sok idő van új utcák megnyitására, mert ez csak egészségtelen irányba terelné a város fejlődését; bár ez esetben rákényszerítené a régi házak tulajdonosait üresen maradó házaik lerombolására.

Térjünk tehát vissza a Jókai-terre és bontsuk le egyelőre az a mögött álló rozoga és a várost eleséftető viskókat, úgy mint az tervbe vétezt: a Zöldfa vendéglőt, az a között egészen a Holló-utcaig terjedő házikókkal együtt, melyek egy része már amúgy is a város tulajdonába ment át és létesítse meg a város a szépítő egyelettel egyetemben azt a várva-várt és óhajtvá-óhajtott parkot.

Itt félre kell tenni minden kiesínyes érdeket és félszeg nézőpontot, áldozatot kell hozni úgy a városnak, mint polgárainak, hogy ebből a rideg és szomorú városból minden polgárának kellemes és kedves otthonot teremtsen úgy a falain belül, mint azokon kívül.

Stark Zsigmond
okl. gépészmérnök.

Kisiparos és kisbirtokos.

A szociáldemokrata sajtó szerte a világon hirdeti, hogy sem a kisiparosan sem a kisbirtokoson maradóan segíteni nem lehet. Nem lehet pedig azért, mert a kisbirtokost feltétlenül felszívja a nagybirtok s a kisipart agyonnyomja a gyári ipar. Azt a tantételt állítják fel a szociálista filozófusok és közgazdászok, hogy a tőke olyannyira el fog hatalmasodni a földön, hogy egy érdekes csoport kezébe fog kerülni az egész s ez az érdekes csoport fog a világ gazdasága felett uralkodni s az érdekes csoporthoz nem tartozó valamennyi ekzisztencia alája lesz rendelve. Szóval nem lesz más, mint néhány pénzkirály s ezeknek alkalmazottai. S ha eljövend ez az idő, akkor fog összeomlani ez a mai rend: felkelnek a milliók, lezúzólják az ezermilliók urait s hulláik felett megteremtik az új rendet.

A reálfilozófusok s a reális közgazdászok ennek ellenében azt hirdetik, hogy igenis segíteni lehet a modern gazdasági bajokon és teljes szociális felfordulás nélkül is. Azt hangoztatják, hogy nemesak kell, hogy megmaradjon a kisbirtokos és kisiparos, de meg is marad és gazdaságilag fejlődik is, ha az állam és a társadalom ezen fejlődést előmozdítja.

A mai társadalmi rend fennállásának biztosítóka — különösen nálunk Magyarországon — egyedül a kisbirtokos és kisiparos. Ha a két osztály kivész, nem lesz más, csak dúsgazdag és proletár s akkor valóban kezdetét veszi a döntő szociális

harez, a melyet Marx, Lassalle, Engels megjósoltak s a melyről utópisták a legszínesebb álmokat szövik.

Magyarországnak — éppen úgy, mint minden történelmi országnak — létérdeke, hogy fenntartsa s gazdaságilag megerősítse, függetlenítse a kisbirtokosok és kisiparos osztályát. E nélkül csak felfordulás következhetik.

Németországban már régen felismerték az ilyen irányú gazdasági politika főbenjáró fontosságát. Évtizedeken át a legmesszebbremelő támogatásban részesítették a kisipart s mikor ez — dacára a hatalmas gyáripárnak — kellően kifejlődött, hozzáfogtak a kisbirtok fellendítéséhez s megcsinálták a gazdasági védvámokat. Németország ezzel érzékenyen károsította nemcsak Magyarországot, de Olasz- és Franciaországot is, ezenfelül megdrágította a német munkásság élelmi szereit. Ezzel szemben azonban hatalmasan fellendítette a német mezőgazdasági termelést; minden mezőgazdasági terméknek az ára a védvám óta 10—30 százalékkal emelkedett a német termőföld értéke is.

Nálunk eddig csak nyomták és szipolyozták a kisbirtokost. Nyomta a nagybirtok s szipolyozta az állam. Tönkre is van már töve egészen kisbirtokosaink 25 százaléka, másik 25 százaléka csak úgy teng-leng s csak 50 százalékról mondható, hogy aktív. Itt az ideje, hogy kisbirtokosaink számára való gazdasági politikát csináljunk. Itt a tizenkettedik óra. A földtehermentesítés, a kisbirtokosok adósságainak állami megváltása s más efajta szép tervekből legyen végre valami. Ez az ország létérdeke. A kormánynak nem lehet sürgetőbb tennivalója, mint a föld tehermentesítése. Mert meg kell menteni a pusztuló Magyarországot. Ha mi nem segítünk magunkon, más nem segít rajtunk, annál is inkább, mert hiszen esupa ellenséggel vagyunk körülveve. Hasonló állami akciókra van szüksége a magyar kisipárnak is. Adómentességet és szubvenciót követelünk a kisiparosnak! Követelünk olyan ipari védvámokat, melyek kizárják azt, hogy külföldi gyártmányok tönkre tegyék a magyar ipar termékeit. Követeljük szakiskolaink intenzívebb fejlesztését és azt, hogy az állam ne támogassa egyoldalúan a gyári ipart, hanem fordítsa minden rendelkezésére álló erejét a kisipar gyámolítására. Mert minél nagyobb a gyáripar, annál nagyobb a mai társadalmi rend ellen törő proletárok száma; ellenben minél több

az önálló kisiparos, annál erősebb a polgári elem. Közzsállításoknál kérjük a kisiparosok előnyben való részesítését.

És követeljük ettől a felbuzdult társadalomtól, hogy a sok frázis hangoztatása után *támogassa* is már végre a hazai ipart!

Városi közgyűlés.

Tegnap délután 3 órakor tartotta a városi képviselőtestület rendes közgyűlését a városháza tanácstermében. A tárgysorozatból kiemelendő lényegesebb, vagy érdekesebb pontok a következők volnának:

Polgármesteri jelentés az 1908. év IV. negyedében megejtett pénztárvizsgálatokról. Ugyanannak előterjesztése az 1910-ik évben esküdtészeki szolgálatra kötelezettek névjegyzékének bizottsági megállapítása ügyében. — Mindkét jelentést tudomásul vették. Sárosvármegye törvényhatósági bizottságának véghatározata az 1906. évi városi gyámpénztári számadások jóváhagyása ügyében. Ugyanannak 1908. évi véghatározata az Onderkó János-féle alapítványnak 1901-907. évi számadása ügyében. Mindezeket tudomásul vették. Szakosztályi javaslat a magyar városok országos kongresszusának meghívója ügyében. Kiküldött Faragó József tanácsos. A tanács javaslata a város-rendezési és építési szabályrendelet jóváhagyása ügyében. — Elfogadták. Ugyanannak javaslata a esapatkórház építésére szükséges 175000 koronás takarékpénztári kölcsön ügyében. — Elfogadták. Ugyanannak javaslata a esapatkórház építésére vonatkozóan Gasch János és Szántó Zsigmonddal kötendő szerződés ügyében. — E célra bizottságot küldtek ki. Ugyanannak javaslata a esatornázási szabályrendelet módosítása ügyében. Ugyanannak javaslata a háziesatornára vonatkozó részletes építési feltételek megállapítása ügyében. Ugyanannak javaslata az 1909. évi esatornaépítési program megállapítása ügyében. Ugyanannak javaslata a esatorna építésére szükséges 150000 koronás eperjesi Bankegyleti kölcsön ügyében. Tanácsos javaslat a esapatkórház esatornájának az állami út keresztozéséhez szükséges nyilatkozat kiállítása ügyében. Minden javaslatot változatlanul elfogadtak.

A közgyűlés azután még több eperjesi lakosnak a községi kötelekbe való felvétele tárgyában benyújtott kérvényét intézte el és ezzel a közgyűlés véget ért.

Heti krónika.

1. „Park város közepén!” hangzik mindenfelé. Város tanácsterme csak úgy remeg belé. „Nekem kell” „nekem nem” szavalnak, beszélnek, És a sok bölcs érvet, így eresztik szélnek.
2. Park piac közepén . . . szép, magas jegenyék. . . Alattuk a kofák és suszter legények. . . Emitt Lacikonyhák . . . Nemde idilli kép? Idegen majd bámul, ha e városba lép.
3. S a nyári alkonyat majdan holdtöltekor Mikor majd itt amott megrezdül egy bokor, Hő-leheletétől szerelmes pároknak, Nem idilli képe utszéli ároknak?
4. S e nagy széles piac, melynek ninesen párja Mikor vedlik parkká, már csak alig várja. Örömtől kipirult Neptun öfelsége, Nem bántja majdan a vásár közelsége.
5. Gyönyörű gondolat . . . Mily szép jövő képe . . . Hogy ujjong örömtől szegény város népe! Népkert a piacon! Nem egyedül álló? Hidd el polgártársam, ez nem álom. Való!
6. Örööm elrejtini annyira nem bírom, Krónikám ezentul a szép parkban írom. Szébb rigmusok jönnek ily szép miliőben, Meqlássa mindenki a közel jövőben.

D. — k.

Eljősz-e? . . .

*Eljősz-e, mondd, egy új találkozára,
Lelkemnek álma, én egyetlenem,
Én várni foglak, úgy, mint egykor régen,
S jöttöd ujjongva, dallal hirdetem!*

*Ó, jer, szerelmem, jer, én várni foglak
S imámba zárom édes nevedet,
A míg lelkednek csalfa szép egéről
Elázom a sok borús felleget.*

*Meglásd, mi szép lesz majd az új élet,
Ha majd szerelmünk árnya tovaszáll —
S belátod azt, hogy az a legszebb álom,
Midőn a lelked lelkemre talál.*

Hollósi Ödön.

Egy dézsa hideg viz.

Irta: Zsoldos László.

— A „FELVIDÉKI HIRLAP” eredeti tárcája. —

A szép szőke asszony nyújtzkodott egyet mint a doromboló maeska, azután félig lecsukott szemehéja alól rezignáltan pillantott Gizikére, aki szemközti ült vele, a zöld kanapé esücskében.

— Hm, milyen könnyen is kiábrándul az asszony néha az urából!

Gizike, ez a tapsifüles süldő menyecske, gyerekes kíváncsisággal kapott a szép háziasszony bársonyos, fehér keze után:

— Hát igen, angyalom, mondd el már, miért ábrándultál ki az uradból?

Erzsi, — mert ez volt a neve — kissé kelleltenül húzta félre a szája-szélét.

— Nos, kedvesem, ha erővel tudni akard, elmondhatom. Az eset úgy történt, hogy utóbbi időben, a jó ég tudja miért, egyszerre csak boldjában féltékenykedni kezdtem az uramra. Csak Isten a megmondhatója, mennyi gyötrelmet álltam ki. Ha mellém ült, már félttem, hogy idegen parfüm illatát fogom érezni a ruháján, a kezén; ha megeskólt, úgy éreztem, hogy a esőkja helyén forróság lepi el a bőrömet és arra gondoltam, vajjon nem másvalakit eskólt-e meg ugyanazzal az ajakkal csak egy félórával is azelőtt Szóval: szenvedtem, mondhatom, rettenősen szenvedtem. Ezt te, picikém, természetesen meg nem próbáld, ugye? Azelőtt én sem, csak a legutóbbi időben. De hát én szerettem az uramat.

— Akkor bizonyosan még most is szereted — vélekedett a kis Gizi. Erzsi asszony immelámmal vonogatta gömbölyű vállát.

— Ki tudja, suttozta halkan, szinte bánatos hangon. Kis idő múlva folytatta:

— Nem is tudom, miért voltam annyira féltékeny; okom nem volt rá a legesekélyebb sem. De hát én féltékeny akartam lenni, — s itt alig hallhatóan fölnevetett — és ezzel vége! És gyanus volt nekem minden, a legaprólékosabb, legjelentéktelenebb kiesiség is, amivel ezt az én féltékenységemet táplálhattam, szithattam. Óh, hidd el kiesikém, jó dolog féltékenynek lenni . . .

Amaz hitetlenül nézett az ábrándos szemébe, s nem felelt semmit.

Próbára teszem, gondoltam — szötte tovább a másik, — s akkor meqlátom, ha vajjon alaposak-e aggodalmaim?

— Es alaposak voltak? Próbára tetted? Érdekes.

— Igen, próbára tettem, még pedig igen egyszerű módon. Erősen elváltoztatott kézírással irtam egy meglehetősen émylyítő szerelmes-levelet, olyant, amilyent egy afféle irhat; azután belé tettem egy borítékba s a főpostán feladtam. Választ poste restante kértem tőle. Rendezvoust is ajánlottam neki — természetesen kissé finoman. Tudod, édesem, abban a levélben minden meg volt, ami egy tiszteséges szerelmes-levélhez szükséges. Forró epodés, visszafojtott vágy, önézre és kielégítetlen szerelemre, meg női jóhírnövre való hivatkozás, — szóval minden, amivel csak el lehet csavarni egy férfinak a fejét. Még aláírás is volt rajta. Természetes, nagyon köznapi nevet választottam.

— Például Szabó Máriát, — nem?

— Nem; Nagy Boriskát. A Boriska névhez, úgy számítottam, valami bogárszemű fekete szépséget fog elképzelni. Ömlengéseim alá tehát szépen odakanyarítottam, hogy: az, a ki mindig Önre gondol — Nagy Boriska . . .

— De legalább esedeztél egy kis diszkreációért, vagy nem?

— Hogyne, nagyon is; megirtam, hogy én, már mint Nagy Boriska kisasszony, nem vagyok olyan, mint a többi nő, és hogy az én szívemben igazi, tiszta szerelem lobog, és . . .

— Mikor adtad fel? — szakította félbe Gizike asszony.

— Kedden; aztán . . .

— Mikor jött meg? . . .

— Aztán mindjárt másnap megjött. Én vettem át. Úgy rémlett akkor, mintha a levélhordó valami szánakozó tekintettel nézett volna reám.

— Egy tűzérkard és tűzersapka. Ezt a két tárgyat ott találták a városi téglavető határában. A kard és sapka „felszereléséhez“ tartozó — tűzéraltisztet azonban nem találták ott. Az elveszett, vagy ott felejtett két kinstári értékű tárgy, ugylátszik, valóságos regény szomorú epilógusát képezheti. A regény prózai vége azonban még szomorubb lesz majd. Megbüntetik a feledékeny hadfit. A moral pedig: hadfiak! vigyázzatok minden körülmények között a kardra és a sapkára!

— **Hamisított tej.** A rendőrség 180 liter tejet kobozott el a mostani húsvéti ünnepek előtti napokon és a csatornába öntötte. A tej a közegészségre ártalmas volt, telve vízzel. A tejárusok ellen a kihágási eljárást megindították.

— **Elveszett.** Molesány István húsvét vasárnapján elvesztette a Fő-utcaán sötétpiros négyszögletes kövel ékített aranygyűrűjét.

— **Valódi „Orosz Hygienikus“ gummiszivacs** kapható: *Bilich Ferenczndé*, Eperjes, Fő-utca 63.

— **Lopás.** A rendőrség letartóztatta Prok József betonmunkást, aki Ellinger György kárára 20 koronát lopott. Átkisérték a kir. ügyészségre.

— **Talált gyűrű.** Schreiber Sándor, 9 éves fiu, egy aranygyűrűt talált, melyet igazolt tulajdonosa átvehet a rendőrségnél.

Műhely-áthelyezés!

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek és mélyen tisztelt rendelőimnek szives tudomására hozni, hogy jó hírnévnek örvendő

kárpitos műhelyemet

Fő-utca 130. szám alá helyeztem át, hol azt a kornak megfelelően kibővítve, továbbra is fokozott törekvéssel vezetni fogom, oly reménnyel, hogy kitűnő munka és előnyös árak szolgáltatásával mielőbb általános elismerésre tehetek szert.

Elvállalok szakmámba vágó minden néven nevezhető munkálatokat. — Kész diványok raktáron kaphatók. — Vidéki megrendelések azonnal teljesíttetnek.

Amidőn szolgálataimat felajánlom a nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok

mély tisztelettel

Saláta Mátyás

kárpitos és díszítő.

KORSET NINETTA

PATENT

Nº 30929

A legjobb fűzők kaphatók

Goldberger Adolf

női divat-, kézimunka és rövidáru üzletében.

EPERJES,
Berger kávéházzal szemben.

HERCZ ERNŐ

Első Eperjesi Körkemence

Telefon 18. sz. Gyártelep Bártfai-út

Ajánlom körkemencében égetett legjobb minőségű fagyollentállónak bizonyult, könnyen munkálható, teljes méretű, repedésmentes gyártmányaimat, mely fenti tulajdonságuknál fogva minden környékbeli más gyárak készítményeit minőségi- : : : leg felülmulja. : : :

Teljes tisztelettel

Hercz Ernő.

Mindig friss töltésű

kassai korona sört,

25 és 50-es ládában szállít

GELLÉRT sörraktára Kassai-út 9.

Telefon 71.

Ugyanott jég is kapható, naponta reggel 5-7-ig.

MAGÁNKÉZBŐL ELADÓ

M egy 428 □ öl területű szép félemeletes ház Eperjesen a Petőfi-utcában, jutányos vételár és feltételek mellett.

Bővebbet: Dr. Neuwirth Zsigmond eperjesi ügyvédnél.

LÁTVÁNYOSSÁG!

GLÜCK SÁMUEL

butor naggyáruháza

* EPERJES, FŐUTCA 95. SZ. *

Nagy választék mindenféle kítűnő minőségű

≡ **BUTOROKBAN.** ≡

Szolid és pontos kiszolgálás! Olcsó árak!

A nagyérdemű közönség meggyőződését és szives pártfogását kéri

GLÜCK SÁMUEL

6-12

butor-készítő.

SZÁNTÓ LAJOS ÉPÍTÉSI VÁLLALKOZÓ *
Eperjes, Bástya-u. 19.
(A z emeleten.)

* Állandó parket raktár. *

Készít uj parkettet legjutányosabb áron.

Javításokat, átgyalulásokat és beeresztéseket eszközöl.

≡ Költségvetés díjtalan. ≡

FENYŐFA-ÜLTETVÉNYEK

1-3 méterig a Szentpéteri erdőben (4 km. Eperjestől)

eladók.

Bővebbet: Engländer Adolfnál
Eperjes, Szébeni-ut 22.

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

KLEIN JENŐ

fűszer- és csemege üzletében.

◀ Eperjes, Fő-utca 46. ▶

Tessék árjegyzéket kérni!

Merényi Sándor

ácsmester és építési vállalkozó

Eperjes, Szél-utca (Bretz S. építész mellett)

Elvállal építési és ácsmunkákat a legolcsóbban és előnyös feltételek mellett.

Költségvetést mérsékelten számítok.

UJ! SZABADALMAZOTT UJ!

GUMMI CIPŐ.

Nagy fáradkozás után sikerült oly egész vagy fél cipőt férfiak és nők részére feltalálnom és szabadalmaztatni, amely eddig páratlan. A beteg lábat egészségessé teszi, az egészséges lábat pedig nyulékonytsága által a tyukszentől megvédi és járni benne nagyon kényelmes. Tornacipőnek nagyon alkalmas. Aki ilyet egyszer visel, más cipőt alig bír megszokni. Bármily színben megrendelhető csakis a készítőnél

SZEGHŐ ANDOR cipézmesternél
Eperjes, Főutca 18.

* Mértéknél elég a láb hosszúságot megadni. *
Azonkívül készítek mérték után Chewro, Box és bármily cipőt.
Vidéki megrendelések azonnal teljesíttetnek.

Van szerencsém a helybeli és vidéki nagyérdemű hölgyközönség becses tudomására adni, hogy helyben Fő-utca 17-ik szám alatt

* **női-szabó divattermet** *
nyitottam.

Ismerve az itteni kényes igényeket, csakis jobb munkát végzek, amiről eddigi b. megrendelőim is tanuskodhatnak.

Készítek: angol és francia façon, Costüm ruhákat, jaketokat, bái, és menyasszonyi úgyszintén egyszerű ruhákat is, legújabb divat szerint, jutányos áron s pontos kiszolgálattal mellett.

Szükség esetén egy teljes ruhát 24 óra alatt elkészítek.

A n. é. hölgyközönség szives pártfogását s engem egy próbarendeléssel megtisztelni kérve, vagyok

teljes tisztelettel **GOLDSTEIN E.** női-szabó, Eperjes, Fő-utca 17.

Tanulóéányok felvételnek és úgy a varrást mint a szabászatot nálam berlini akadémiai módszer szerint elsajátíthatják.

Tanone, lehetőleg helybeli, esetleg fizetéssel.

felvételük **Atlasz Samu** üzletében

Eperjesen.